

Ricardo Piñero

Prema estetskom utemeljenju srednjovjekovnog prikazivanja: bestijarij

Kod proučavanja simbolike životinja u srednjem vijeku bestijarij je vjerojatno najslikovitija i najpristupačnija skupina izvora. Bestijariji, zajedno s enciklopedijama, omogućuju najbolji način za određivanje onoga što je bilo poznato, kao i onoga u što se vjerovalo o životinjama u srednjem vijeku. Metode, lingvistički i pojmovni sustavi koje su srednjovjekovni pisci koristili, a odnosili su se na svijet prirode, bili su oblikovani uzvišenijom zamisli od empirijskog proučavanja životinja, biljaka i minerala. Kao rezultat toga, srednjovjekovna bi se povijest prirode mogla usporediti sa zbirkom isječaka. U srednjem su vijeku priče o životinjama bile izrazito popularne u Europi, Sjevernoj Africi i na Bliskom istoku. Tada su ljudi, kako bi preživjeli, ovisili o divljim i domaćim životinjama, pa su, tako, bili zainteresirani za životinje koje su ih okruživale. Međutim, nije riječ samo o potrebi za znanjem o životinjama koje su poznavali i koristili nego je u srednjem vijeku postojalo izrazito duhovno, čak mistično stajalište o pristupu životinjama.

Prijevod s engleskoga: Barbara Španjol-Pandelo